

[Johan Asmussen.]

lingerne koncentrerer; men på den anden side er der den fare, at forhandlingerne i det høje ting kan udvikle sig til en formalitet.

Må jeg allerførst i denne forbindelse sige, at vil man koncentrere forhandlingerne, er der et par ting, man i hvert fald kunne gøre noget ved. Det forekommer mig, at den skik, at genfremsættelser kræver en helt ny førstebehandling, og at de også udnyttes til en helt ny førstebehandling, er urimelig. Når et lovforslag genfremsættes, er der som regel ikke sket noget nyt af betydning; det er i virkeligheden blot et gummistempel, det skal have for at kunne vægme op igen og gå videre i det nye folketingsår. Her burde man finde et system, som afskærer fra, at der bruges nogen videre tid til første behandling.

Med hensyn til spørgetiden foreligger der forslag om en udmærket koncentration af forhandlingen. Jeg kan i høj grad tilslutte mig forslaget om den ledsagende skriftlige begrundelse, men jeg vil gerne henstille, at man ændrer vendingen, at de „kan“ være ledsaget, til, at de normalt „skal“ eller „bør“ være ledsaget af en skriftlig begrundelse, måske med tilføjelsen: „hvis dette er nødvendigt til forståelsen af baggrunden for spørgsmålet.“ Jeg har tit haft ondt af de højtbarede ministre, når de fik et spørgsmål uden i virkeligheden at kende baggrunden, og jeg har ærlig talt ofte beundret, at de har været i stand til tilsyneladende uforberedt at give et fyldigt svar. Jeg synes også, det er helt i orden til fremme af koncentrationen, at den eventuelle mundtlige begrundelse kun bliver på to minutter, selv om det måske somme tider kan blive noget vanskeligt.

Jeg kommer så inden for koncentrationsproblemet til taletiden i al almindelighed. Her vil jeg gerne — endnu må jeg jo anmode om tilladelse — komme med et par citater fra Jyllands-Posten i går, hvor der under rubrikken „En mening“ var en fortrinlig artikel af det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Den begynder med følgende:

„Det forlyder, at et underudvalg fra folketingets udvalg for forretningsordenen vil foreslå, at taletiden for partiernes ord-

førere ved et forslags første behandling nedsættes til 10 minutter.“

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen fortsætter med en argumentation herimod og siger så:

„Men nedsætter man taletiden til 10 minutter, havner man efter min opfattelse i den modsatte grøft, thi skal principielle synspunkter motiveres, er de 10 minutter absolut ikke tilstrækkelige. De giver kun plads for de hævdvundne klicheer, som ikke øger tingets værdighed. ... Og værst bliver det naturligvis for de partier, der er så små, at de ikke er repræsenteret i udvalgene. Ved første behandling er der ikke tid til, at de kan få deres meninger frem, og ved anden behandling drejer diskussionen sig naturligvis først og fremmest om det, der er opnået enighed om.“

Artiklen slutter med følgende:

„Alt i alt er jeg af den opfattelse, at det hverken er hensigtsmæssigt eller tvungende nødvendigt, at man giver sig til yderligere at begrænse taleretten i folketinget. Man kan jo også af bekvemmelighedsgrunde skære så meget bort, at man risikerer, at der kommer vælgere, som siger: lad os så tage resten med.“

Det var altså det ærede medlem hr. Holger Eriksen, og det er stort set som talt ud af mit og mit partis hjerte. Vi finder, at der er overordentlig meget rigtigt i det, der her er sagt, men så kan det jo undre at se det ærede medlem som medunderskriver, som medlem af det samlede udvalg for forretningsordenen, der foreslår taletiden nedsat til 10 minutter o. s. v. Jeg skal ikke nægte, at jeg svært godt kunne lide at vide: hvad er forklaringen på det? Er den tale fra det ærede medlem hr. Holger Eriksens side da ikke holdt i udvalget? Har han ikke gjort de synspunkter gældende dér eller hvad?

Jeg er på den ene side ganske enig i, at talerne naturligvis principielt bør være så korte som muligt. Bortset fra den første ordførertale bør man naturligvis undgå at indlade sig noget videre på, hvad forslaget drejer sig om. Det forekommer mig, at man meget ofte forsynder sig herimod. Jeg mener også i høj grad, at man bør undgå gentagelser af andres argumenter. Talerne skal altså være så korte som muligt. Det kan jeg